

Mulattató, mindent felölelő lap, a füllesztések világából.
 MEGJELEN MINDEN HÓ 1. ÉS 15.-ÉN.

II. ÉVFOLYAM.

EGER-BUDAPEST, 1881. MÁRCIUS 15.

6. SZÁM.

Előfizetési ár:

Egy évre 2 fl. - kr.
 Fél évre 1 fl. - "
 Negyed évre - 50 "
 Egyes szám ára - 10 "

Felelős szerkesztő:
Vitéz Háry János.

Kiadja egy társulat.
 Hirdetések elfogadtatnak Egerben Kohn Dávid
 kö- és könyvnyomdájában.

Szerkesztő és kiadóhivatal,

hova a lap szellemi része és az elő-
 fizetési összeg beküldendő: Eger, ser-
 vita utca 393. sz.

PALÓCZORSZÁG.

Palóczország szép ország,
 — Csinnadratta bum!
 Se nem szoros, se nem tág.
 — Csinnadratta bum!
 Hegy előre, hegy hátra,
 Koszorúzza a Mátra.
 — Csinnadratta bum!

Fővárosa Pálvásár,
 — Csinnadratta bum!
 Aszfaltjain nem áll sár.
 — Csinnadratta bum!
 Világítja légszeszláng,
 Mikor a hold nézhet ránk,
 — Csinnadratta bum!

Folyóvize a Tarna
 — Csinnadratta bum!
 Nem csap ki, bár akarna,
 — Csinnadratta bum!
 Mert szereti a rendet,
 És mert gátja sem enged.
 — Csinnadratta bum!

Szó volt arról nem régen,
 — Csinnadratta bum!
 Hogy e folyó medrében
 — Csinnadratta bum!
 Sok az iszap, sok a gaz;
 Pedig hát az nem igaz.
 — Csinnadratta bum!

Mondták nekünk: „palóczok!
 — Csinnadratta bum!

Hiába vakaródtok,
 — Csinnadratta bum!
 Ki kell ásni Tarnátok,
 Ezer milliom átok!
 — Csinnadratta bum!

De a szóra nem hajtánk,
 — Csinnadratta bum!
 Mégis tele a pajtánk,
 — Csinnadratta bum!
 Igaz, hogy a szénába
 Guzsalyt kevert a bába.
 — Csinnadratta bum!

Arról is szót ejtének:
 — Csinnadratta bum!
 Vasutat hoz a német;
 — Csinnadratta bum!
 De hát a sok vicinál
 Kőút akkor mi'csinál?
 — Csinnadratta bum!

Pálvásár és Várasszó
 — Csinnadratta bum!
 Közt nem dróton jár a szó;
 — Csinnadratta bum!
 Földhöz vágom kalapom:
 Ugy szól mint a telefon.
 — Csinnadratta bum!

Pénzügyünk nem hanyatló,
 — Csinnadratta bum!
 Jövedelmez a tapló.
 — Csinnadratta bum!
 Reformokra nem vágyunk
 Jól van vetve az ágyunk.
 — Csinnadratta bum!

Három alma meg egy fél.
— Csinnadratta bum!
Olyant teszünk követté,
— Csinnadratta bum!
A ki ottfenn megmondja:
„Kendteknek ránk migondja?“
— Csinnadratta bum!

Bunda Gallér.

Csizmadia legény levele kedveséhez.

Im áldot Nassám, élkes Tulipánt?

Midőn szömeim először pislanták meg az karsu derekat, ézczaka színű hajzotytyát csep lábait, a kihez mondva köl kaptafát csinyálni, és gömbölyö vándnyiját, szívem örömben ugy vert mint a birka farka.

Midőn először kaptam megjaz kezét hogy megcsokoljam, testömbö olyan kéjelgés szaladgát végig, mint Mikor 3 fejelést megsinyalva fahajas kásával jó lakom.

Emlékszike? Lelkem Nassám, midőn krumplít segejtettem ásní jaz kertben és Én bátran elkergettem jaz csunya bélkát kegyed Boldogító ábrázatytya elül. Oh mint sikojgatgatott Nassám, avval a picziny szájával ja ki-be olyan szép kis fogak vannak mint a stiftnyi.

Mikor a csirizt kavaram eszembe gyut, mikép kavartuk mink is jaz táplálatos moslékot jaz sörtvélyek számára.

Ugy elebrándoskodom és ilyenkor fejembe gyut, hogy millen szépen tudta hámozni jaz iborkát és milyen garaczijával Ette a tökcsuzpanzot, akit ol ügyesen csinyált.

Elbálméskodtam Nassám bátorságán, midőn a rántás elégséért jaz szolgálót meglegyintette s ilyenkor annyira töllelkesülök, hogy inasunkat agyonra pofozom. Oh mily utanzatásra valók a hőgyek.

De már bezárom szerelmes sorjaimat olyan álmos vagyok hogy jaz pennát jaz csirizes tálban mártom, maradok tehát igaz kurizálójja, mig életem keserves dratváját el nem vágja az halál, Csofokolom jaz sirig

Dikies pál s. k.

czipész gyakornok.

U. i. Mint levelibü jazt nezem ki, hogy el akar mennyi, hát irgya meg Éldes Nassám, hogy hun fog szögálnyi az keserves jövődben. Puszilom százszor! —

Tárca.

Egy desperátus levelei.

I.

(Folytatás.)

Külömben higysze meg, baglyom huhogása még a más világra is kísérendi önt, s a lakásuktól megfosztott eger család könnyei még álmában sem hagynak önnek pihenést!

Becses válaszát várva maradok

kész szolgálja:

Bizik Pál, maga

keze az „Üstökös“ üstököse, a „Nefelejts“ virág szálla, a „Családi kör“ kisegítője, totum factum stb. stb. Lakásom vagyon Budapesten. Kérem itt minden hónapban változunk; hol minket dobnak ki a lakásból, hol mi dobattatunk ki belőle, s hol pedig magunk is megszökünk, — tehát lakásom vagyon most, — megjegyzem hogy elseje óta, ezt pedig azért jegyzem meg, mert e hó 15-én talán ellenkező végén a városnak kereshet a gazdám, — tehát és most már végre lakásom a legjobb helyen van a Nagy kör ut utczában, — ez előtt 2 ser-

Bolond gomba.

27 sz.

880

A k—i körorvostól.

Orvosi láttelelet.

Antal István 19 éves k—li fiut orvosilag megvizsgálván következő testi sértéseket találtam.

1. A jobb szem kívülről kékes vöröses színű lobos dagadtva és fájdalmas, — a szem külhártyái vérral belöveltek.

2. A fején — koponyán balhomlok és oldalfal dudor közt — egy három centimetryni hosszú belőlről fölőlről és hatulrol ki, le és előre ferde futó bőrsebet.

Orvosi vélemény.

A fentebbi Látteleletből ítélve kitünik hogy a sértések egy tompa fa nyelével ellátott eszközzel és pedig kétszeres erőfeszítés mellett ejtetett; — mi ennek minőségét illeti tartozik e sértés az 1878-ik év V törvényczik XX fejezet 301 és 302 § értelmé szerint mivel a kigyógyulás 8 nap alatt bekövetkeznie fog, a könnyü testi sértés közé.

Kelt K—ban 1880-ik évi octób. 8-án.

E . . . st József s. k.

K—li körorvos.

Halottkémi jelentés.

Töszölt elijaróság! Magyar Peter vele születet gengyesegben meghot. Kora 9 napos görösök. A halál oka: Mihály orvos m. k.

Neerolog.

Hizványi Jankó igen derék hazafui emlékekkel dicsekszik, mert ő volt tulajdonképen a Bach korszakban ugynevezett „gemeiner“ Notár, mint az akkori főnökség fizetett kerületi besugója vagy is magyarul mondva „spiclije.“ Ő volt az, ki kartársai — de nem spicli — hanem jegyző társai ellen is spiclikedvén, egyet ártat-

főző utca, — egy koresma mellett, melyet is ugy hivnak a „Prezlihez“, — volt már ön valamikor a Prezliben? Nem? Nagy kár, azt ne feledje meglátogatni ha Pestre jön, ez nevezetes hely. Nevezetes pedig boráról, melyet ha nappal iszik az ember, meglátja töle a csilagos eget, ha pedig éjjel issza, három napig nem tesz egyebet mint a születése óráját átkozza. Ember gyűlölő lesz, bezárkózik szobájába, kinem jön mig reá nem szakad a ház, akkor sem a maga lábán jön ki.

Ilyen ez a bor! Chinában rabot vállatnak vele. A ki megissza csak felét fizeti, a ki pedig nem issza meg az duplán fizeti, mert az érdemes vendéglős — egyszersmind hentes is és athléta! — a bor ellen rezonirozó vendéget felfogja és egész addig az oszlopig hurezolja a melynek táblájára az van kiírva: „itt tilos a szemet lerakása!“ Tehát lakásom, — és most már csakugyan utólszor mondom, — Nagy kör-ut utca 15 sz. 7-ik ajtó. Fentebbi N-o 2-re becses válaszát mielőbb elvárva maradok stb. a ki fentebb vagyok.

II.

Tekintetes Ügyvéd úr!

Hát a hogy tegnap reggel úgy tiz órafelé haza vetődtem, hát látok egy indigenatus kinézésű embert erős munkálkodásban, tatármódon zörgetvén az ajtómon, hová négy menkü spernát szöggel valami papirdarabot akart oda spékelní.

lanul a hüvösre is tétetett. Ő volt az a ki vendéglőből egyik kartársa felszólalása, és a fátyol fellebbentése után kiutasítatott. Ő volt az a ki 60-70 söt még több percentre az árvák pénzével a maga hasznára jólelkűen kölcsönöket adott. Ő volt az a ki Kipoty városba jöven, magát és nevét magyarra kifordítván, hol ki és milétéről semmi bizonyosat nem tudva, gyámnak választatott meg, — de csak a 16 hordó és ölelések után félre vezetett jóhiszemű polgárság által.

Tekintetes Domine Szerkesztő úr!

Szerentsés jó regvelt kívánok a távolybul az Tekintetes Domine Szerkesztő Uramnak, nem olyaténfurmát ám, mint aminő voltaképpen aztennen magamé az tennapi vót légyen. — Ugyanis má tennap a hajnali alkonyat az eszümám stiblijibe tanálmányozott? nem hadtak légyen az morfejus Álmomba alunni az vidéki koesifogatok. meljek már éccaka tizen 2-órától fogvást lubiczoltak az Siroki aszfaldba. Mert mivelhogy ha még ezideiglen nem létvényezett vóna kitéteményezve valami hazaji irodalmi litterátus lapba — hát sijetek megugságnolni, hogy nállunk teanap históriázott meg az kösségi énekes kántorvállasztás, azaz lingua Magyar nyelven restorácijó. Az aspirások gyöttek m ntek egész éccaka, a melyek nem hattak alunni. — Lókö Sirokba mostanság ez a letnagyon ujság a világon. Volt légyen bezeg! az Roszkorgyütt kocsmáros borjának keleti még Fukszim nélkül is. Igaz ugyan hogy mostanság az Egyházba korteskonni nem létvényezik szabade-ágnolva, de hát tecik tunni van esze az embernek is? ha Siroki ember légyen is az? mert mivelhogyhát nem dikálya azt ki az ember hogy korteskodmányozik, hanem hát megegyedzik az aspirásokkal hogyha beléje ül az kántori trónusba, hát megfizeti a Deputátum jövedelemből azt az ennehány pár akó áldomást, a kit így ante Diesösség előtt az választmányozás mivoltos hogylétinek könnyeb módon való eszközölményezése miatt beszivattyúznak hazafjas kebleink ürességinek mélységibe.

Egyik falunkbeli Ember, mégpediglen három fertájos ember? két asprimásnak is odaigirvényezte az vokását, de ebbizon nem szép, hogy asse kék neki mondani. De én ám nehogy szokásos úzus szerint két kulacsos embernek nevezzenek mindegyiknek megigirvényesztem. Ezt

hozza magával az valódi magyar betsületesség!?

Elejntén szörnyen csudálkosztam, hogyhát 3. darab kántort akartak megrestorálni, mivelhogy még ez ideig mindég csak egy példány vót az énekes kántorbüll lókö Sirokba egy kis kántor melékletvel, megazután nem vagyunk még anyira mint Szarvasköbe, hogy kettő is kelletnék légyen, de hát az komám a falubéli kis Biró dikálta meg, hogy ebből a háromból húznak ki egyet az Udvarba a letalkalmatosabbat.

Itt nálunk helybe megélhet egy urasosan mert anyi zabot nem mindenütt kap be Deputátum fejibe mint lókö Sirokba. — Ugy sajnálottam azokat az urakokat, szegényeket, akik nem nyertek légyen vokot, pedig vót köztük sok derék bajuszos ember, — igaz hogy vót ennehán südő kis kántor is, némejjiknek allyig vót pellyhes az szájja még, az ijjeneket még harangozó konditor pályádzatra se kell bocsájtani.

Az tervezett Báldos tánczvigadalom lemaradványozott, mert a 25. garast nem ajállották még, aki t. i. hibádozott még az költségbüll.

Igy hát maradványozok ajálva magamot a Tek: Szerk: Urnak

Heves megye mátra Heccség mély tisztelője
alljába kr. sz. e. 1000. 800. 81. **Kötél Miháll m. p.**
anno a restorácijó után. conditor in Eklézsiasztika
Sirokienzis lókö
alias:
Hitehagyot Szabó mester.

A „Füllentő” hirei.

Még egyszer és utoljára figyelmeztetjük a lelketlen nádályokat, ne vegyék csak egy félvállról „Intó szavunkat” mert jövő számunkban a bünlajstromba nem csak őket, hanem azon bizonyos sehonai közvetítő zsarolókat is pellengérré állítjuk. Sajnos hogy ez utóbbiak közt olyan is találkozik, a ki hivataltársait nemtelenül fosztogatta és — fosztogatja. Sajnos hogy olyan ember évek óta megtüretik s bizonyos személyek módjára a szemetre ki nem dobatik; — a ki azt sem tudja mit másol, — mert tanulmányára nézve lévén ő pék legény! —

Hej atyafi! Mi a pedert bajuszú istennyilát csinál maga? Beakarja törni az ajtómat? Mit akar? — Hát alászolgája, ki akarom szögezni ezt az izét felett az indigenatus, zsebébe rakva a spernátokat, melyekkel nevezett izé keresztre feszítését volt prudokálendő. —

— No én meg azt mondom, hogy ne izéljen! jó hogy meg nem látta a gazdasszonyom! Ugy-e maga nem ismeri a gazdasszonyomat? No nem is tanácsolnám, szerencsése hogy meg nem hallotta ezt a veszekedett kolompolást; hanem hát egy kicsit nagyot hall, az az hogy nagyon kicsit hall, annyira kérem, hogy a multkori budai vizáradáskor, mikor az a rettenetes égi háború volt, az is megtörtént vele, hogy egy gazdátlan ménkö a szomszédunkban ütven le, az irtózatos dörgedelme pufanatra azt mondta a szolgálónak hogy: Eredj csak fiam Sári! nyisd ki az ajtót — zörgetnek.

— Nos adja hát azta micsodát! — Tessék! — Van-e még több? — Igen is nincs. — No isten áldja meg! Tisztelem a feleségét.

És átvettem azt a micsodát és kezdtem olvasni: „Ő Felsége a király” — — ohó király? tehát velem a király beszél? (kezdtam a fejemet kevélyen fölemelni.) Ugyan mit akarhat velem a király, hogy ezt a levelet küldte hozzám szegény-aiázatos szolgájához? Ugyan mit akarhat velem? Ez bizonyosan valami jó dolog, valami kellemes meglepetés, kinevezés valami jó hivatalra. Bizonyosan meglátott valahol s megtetszettem neki . . . tán hallotta hogy minő zseniális; vagy tán tudja hogyimitt

amott egy pár forint adóság . . . nos mi volna abban ha kifizetné helyettem, hódoló alázatos szolgája helyett? . . .

És kezdtem felfuvalkodott szívvél lépegetni föl s alá a szobában; hanem mikor aztán egészen elolvastam ropant mértékben kezdett lelohadni felfuvalkodottságom.

Hát kérem az az izé, aza micsoda, egy itélet volt, egy itélet hogy fizessek én ennek meg ennek annyit meg annyit a király nevében. (Mintha én udvari pénztárnok volnék.) De félre a tréfával! Bocsásson meg de már nekem természetem t. i. a tréfa.

Ha már egyszer kezembe veszem a tollat hogy irjak valamit, jobban szeretem, ha mosolyt költhetek, mint ha sirnék fölötte. Ez már természetem. Szeretek nevetni, sirni úgy se kúnszt. — gondolom magamban, — azt az oktalan állatok is megbirják tenni, például a krokodilus. (Talán az asszonyok is ettől tanulták el) Oh az asszonyok bővelkednek könnyekben és gonoszságokban, különösen bővelkednek a szép asszonyok, de legkülönösebben bővelkednek a szép mézárósnék!

Ugy-e még ön nem szeretett szép mézárósnét? No nem is tanácsolnám, kivált nem, ha drabális férje van; könnyen úgy járhatna mint én jártam! Azt pedig nem tanácsolnám. Mondom könnyezni az állatok is tudnak, de mutasson nekem valaki egy mosolygó szamarat, vagy egy nevető ökröt.

(Folytatása következik.)

Figyelmet kérek! ezen legeljen minden élő szeme, mert ilyen különlegesség csak a testvér Káin és Abel közt található. Mint megkövedett uzsora hajhász, kit szerepében a fekete lelkiesség nyugodtan engedi a kamat fokozatot a fiastyukig felesigáznai. . . .

§§ A kaszinóból a multkor egy végrehajtónak látszó úri ember, mert ott is exequálni való kedve szottyant egyhangulag kigolyóztatott. Most boszúból a talmudot tanulmányozza, hogy antiszemiták elnöki székét méltóan elfoglalhassa. —

■ A tüzoltók csak kis része, — mert a többi a gyűlésről mitsem tudott. — új alapszabályokat fundálván ki, a mennyiben a fő-al és többi parancsnok a rangmegtartását 3 évre kívánja kiterjeszteni mert sokba kerülén évenként a trakta, s így a kis pezsgés is mely a derék testület közt uralkodott, most teljesen kialszik. A kaszt rendszer itt is divik miután némely választás alá kerülő hivatalok betöltésénél.

☞ Apropos párbér! Sirok, Szajla, Szék és Terpes községek hívei úgy vannak pásztorukkal, mint az egyszeri feneketlen papzsákjával a párbér tekintetében. Ugyan is a pásztor erőszakos módon olyan hivatól is szedeti be az egész és nem fél-párbért, a kinek a párját már rég eltemette; s mint-hogy sem könyvet sem naplót nem vezet, — olyan szegény birkáktól is beszedeti, a kik már ebbeli kötelezettségüknek eleget tettek, a mennyiben a pásztor juhainak csak kis rongy cédulát nyomván mar-kaikba, melynek előbb utóbb el kell vesznie. Emiatt tehát a szegény bárányok birkák és juhek közt nagy az elkeseredettség, mert orvoslatért hiába könyörögnének, azt tartván szemelött. hogy a varju a

varjunak kinem vájja a szemét. (Reményljük hogy illetékes helyen ez tudomásulvételük s a szigorú vizsgálat elrendelése mellett, az úgy kellő orvoslat nyer. Szerk.)

☞ Az egyi halas kofák a halpiacról egyik kollégánéjukat kiküszöbölték, mert nevezett férjének a dohány zacskóját — kitepte, míg fiai szegény mostoha apjukat agyon verték. A ripacos képű vén halas kofa azért lett dühös fiatal urára, mert a szomszédok fiatal tyukjait étetgette, őt pedig elhanyagolta.

†† Özvegyek és férjhez menendő hajadonok stipendiuma. Erre csak azok tarthatnak igényt ha a meghatalmazott főprotector kegyét és tetszését tetteleg is kinyerték, és ha a leereszkedő mosolyt odaadással viszonzni tudják. —

☞ A Klein F. firma megváltoztatja cégérét, hihetőleg kicsinyre, — mert összemegy mint a frakk.

■ A zsarnok megtalálta jutalmát: — a szabadság elfojtása két lába — és életébe került.

**A káptalan udvara előtt feneketlen tó képződ-ven, a fővárosi csolnokda egylet itt fogja tartani versenyeit, — ez okból a tanács, hogy a víz elne folyhasson, kövekkel kerített körül; — az ott lakóknak pedig kötelességük leend, ha a városba ohajtanak menni: a sáncnak fel — és leereszkedni.

Egész tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, méltóztassanak az előfizetési összeget, kik lapunkat megtartani kegyeskedtek, mielőbb beküldeni.

A kiadó hivatal.

A Fiszának mennyi hala található Egerben?

A kofáknál,

A választók közt.

